Ч. 226. Неділя 22 (9) жовтня 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З дорожняної комисиї. — Італіяньско турецка війна. — Ворохобня в Хіні.

Про заходи п. Президента міністрів бар. Ґавча в справі утвореня парляментарної більшости пишуть віденські часописи:

Бар. Ґавч мав предложити Чехам такі умови: 1) приняте предложеня підвисшеня урядничих пенсий разом з податковими предложенями, які мають на меті покрите тої підвишки, 2) ухвалене буджетової провізориї, 3) ухвалене реформи реґуляміну. Натомість проєкт войскового закона мав би бути взятий назад і внесений пізнійше в иншій формі.

З своєї сторони Чехи домагають ся, щоби конференциї в Празї поступали швидко і виказували більші успіхи. Дальше домагають ся они участи в кабінеті в формі обсадженя Чехами двох тек. Одна з тих тек мала би бути ресортова, а друга — тека міністра земляка. Инші знов версиї говорять, що Чехи домагають ся двох ресортових тек: рільництва і торговлї або публичних робіт.

Що-до міністерства публичних робіт, то обсаджене сеї теки Чехом викликало би вевдоволене в польскім колї, яке з огляду на будову каналів бажало би сеї теки для себе.

Оногди по засїданю палати послів зібрала ся о 4 год. на нараду дорожняна комисия в присутности президента кабінету бар. Ґавча, міністра внутрішних справ ґр. Вікенбурґа, міністра скарбу др. Маєра, рільництва Відмана, управителя міністерства зелізниць Реля.

На внесене пос. др. Реннера ухвалено приступити сейчас до нарад над справою мяса а инші внесеня поручити покищо 5 ти вибраним в тій цїли субкомітетам. В справі мяса зазначив пос. Реннер, що дозвіл на привіз мяса і живої худоби з чужих держав, коли не получений з поліцийно-ветеринарийною небезпечностию, не залежить від згоди або рівномірного поступованя Угорщини, отже належить виключно до компетенциї австрийского правительства.

Пос. Чех поставив внесене, щоби сербский і румуньский контингент получити разом, а незаспокоєну скількість одної держави перенести на другу.

Пос. Галлер обговорював справу довозу аргентиньского мяса, при чім зазначив, що сеї справи надуживають деякі круги до аґітацийних цїлий. Справа арґентиньского мяса не є лише в інтересї консументів, але передовсїм в інтересї товариства „Austro-Americana“ і великих різників. Тому бесїдник відказує сему мясу такої великої ваги, яку єму загально приписують, та противить ся всяким уступкам в користь Угорщини. Дальше домагає ся бесїдник, щоби правительство подбало більше як доси про піднесене рільництва та противить ся зі взглядів поліцийно ветеринарийних привозови живої худоби з балканьских держав. По відповіди президента міністрів і міністра рільництва на піднесені висше справи, перервано наради.

Слїдуюче засїдане комисиї відбуло ся передвчера по полудни.

В продовженю наради дорожняної комисиї над справою мяса на домагане пос. Шпачка запрошено двох представників правительства на засїдане, яке обявлено за довірочне, а на якім сї референти давали вияснення про санітарні відносини в Арґентинї, після оглядин на місци.

На явнім засїданю пос. Реннер назвав ті заяви невистарчаючими для населеня і змінив своє внесене, яке перед тим поставив, в такий спосіб:

Взиває ся правительство, щоби:

1) без дальших переговорів з Угорщиною позволяло на кожду просьбу о допущене заморского мяса та не робило призволу на довіз зависимим від часу і скількости; 2) щоби увійшло в переговори зі Сербією в тім дусї, щоби за відповідні концесиї Сербії в хосен австрийского промислу позволено на довіз живої худоби і мяса з Сербії без обмеженя.

П. Президент міністрів бар. Ґавч замітив,

---

2)

Крізь стїну.

(З французского — Кл. Моффета).

(Дальше).

— Що стало ся? — спитав церківник несьміло, приступаючи до Кокеніля.

Аґент напрасно обернув ся до него.

— Хто є та дївчина там в церкві? Звідки она походить? І як она сюди дістала ся? В який спосіб може она—перервав, притиснув пальці обох рук до чола і повів ними по замкнених очах, немов би хотів прогнати від себе який привид. — Нї, нї! Не кажіть менї ще нїчого — сказав відтак зміненим голосом. — Мушу насамперед бути сам, мушу подумати.— Обернув ся, аби відійти.

— Алеж пане Павле — де, — коли від'їздить ваш корабель? — спитав церківник, задержуючи єго.

Кокеніль відвернув ся і промовив гнївно: — Може зовсім не поїду!

— Але — посада в Ріо де Жанейро?

— До грома! Дайте менї спокій! — крикнув той і виглядав так люто, що Боннетон подав ся назад і шепнув:—Ах так! Очивидно.

Дївчина з делїкатними руками і сумними очима сидїла тепер сама одна в церкві, бо тїтка Боннетон по кількох злобних замітках відійшла, а церківник з ліхтарнею в руці і в супроводі Цезара пустив ся обійти ще раз всї ґалєриї, аби позамикати вікна і двері. Алїсия підняла ся з тревожною дрожию і уклякла перед статуєю Матери Божої. Але коли єї уста шептали механїчно молитву, виринало перед єї душею молоде хороше лице: лице мужчини з сьміючими ся сїрими очима. Єї серце почало сильно бити ся. Так, нинї вечером — нї, зараз тепер прийде той, котрого она любила, аби одержати єї відповідь. Ах, чомуж був він такий палкий, такий нетерпеливий? Чи не могли они й на дальше полишити ся добрими приятелями так як доси? Чого поставив він то прикре питане і наставав на відповідь? Стати єго женою! Єї лиця почервонїли і живчик скоро ударяв на гадку, що він єї собі вибрав. Таку бідну, всїми забуту дївчину! Ах, то не могло стати ся, але хочби не знати що було у него, той пречудний спомин полишить ся їй в єї смутку і самоті.

Відгомін кроків на сходах вежі сполошив єї. То церківник вертав, аби замкнути входові двері. Отже був вже час. Скоро поглянула в маленьке зеркало, яке виймила з кишенї, поправила капелюх на голові і пійшла відтак до огороду за катедрою, де він мусїв вже ждати на неї. Справдї, він ходив там довкола водограю і бавив ся паличкою. Як хорошо він виглядав — і ох! як дуже любила она єго. Нараз він відвернув ся і поспішив напротив неї з сияючим усьміхом.

— Остаточно! — скрикнув, беручи єї за обі руки. То був стрункий, добре збудований, може двацять сїмлїтний чоловік, судячи по одежи Анґлієць, однако завдяки тому, що єго американьский отець оженив ся з креолькою з Нового Орлєану, говорив він зовсїм добре по французски.

Алїсия привитала єго усьміхаючи ся кількома жартобливими анґлійскими словами, яких научила ся в д него, але він не дав себе обманути, лиш відповів по французски:

— Ого! Щось не складає ся. Ти була сумна — що?

— Ах — де — я — хотїла боронити ся.

— Дай спокій, я то знаю. Сумнї гадки, за довго в церкві і за богато того старого змия, страшної тїтки Боннетон. Ходи, сядь собі тут і оповідай! — Повів єї до одної лавки, що стояла в тїни сикомори. — Так, говорниж!

Она глядїла на него змішана і налякана. Прийшла та хвиля і она дармо глядала слів. Молодий чоловік бачив, як єї червоні уста дрожали, як темні очи ставали вогкі і був би єї найрадше обійняв, аби єї потїшити, єї попестити.

— Що ти на те скажеш, колиб ми так розпочали від початку? — спитав заохочуючи єї. — Отже перед якими шїстьома місяцями — то здасть ся було в сїчни? — заблукав ся молодий чоловік в хорошім футрі до отсеї церкви, аби оглянути старинности і сьвяті річи. Але то всьо не зробило великого враженя на

що в сій квестиї не гадає промовляти, бо становище правительства вже було зазначене ясно кілька разів в палаті, а навіть в комісиї і правительство під сим зглядом не оставило ніяких сумнївів.

Пос. Зеленезский зазначив, що міске населене не може довше ждати і дійшло вже до границь терпеливости. Оно хоче дешевої поживи і то можливо скоро; тому міскі представителі мусять попирати всї внесеня, які спричинять сю користну розвязку.

Як доносять італіяньскі часописи, войска італіяньскі обсадили сими днями триполїтаньскі міста: Бенґазі, Дерну і Гомс. Всюди ставили Турки досить сильний опір, але мусїли уступити перед огнем великих корабельних італіяньских армат. Про страти в людях не подають часописи ніяких вістий. Турецкі войска уступили в глубину краю, де мають сполучити ся і спільно з Арабами спинити похід Італіянцїв.

„N. fr. Presse" доносить з Льондону, що Нанкінґ і Кіюкіянґ впали в руки ворохобників. З Нанкіну правительственні войска утікли, полишаючи уоружене на місци; в Кіюкіянґ командант правительственних войск разом з ґарнїзоном перейшов на сторону ворохобників. Аґентура хіньска в Брукселї оголошує, що правительство приобіцяло ворохобникам завести далеко ідучі демократичні реформи і найдальше по 1912 р. скликати парлямент. В цісарскій палаті в Пекінї уставлено 40 машинових карабінів.

Ворохобне хіньске правительство видало 3 поклики: до хіньского народа, до держав і до армії, в яких викладає подрібно свою полїтичну проґраму і свої способи діланя.

Бюро Райтера доносить, що в Пекінї урядово потверджують перерване телеґрафічного получення з Ганкау і на сю тему кружляють там найдивнїйші чутки. Загально думають, що положене не поправило ся. Цісарске войско числить 21.000 людий. Сім віддїлів відослано до Ганкау. Те саме бюро приносить вість про комунікат урядового хіньского днезника, що ворохобників в Ганкау оногди ночию і вчера в день побито.

Новинки.

Львів, 21 жовтня 1911.

— **Іменованя.** Ц. Намістник іменував ад'юнктів будівництва: Стеф. Шумского, Каз. Пашковского, Меч. Добруцкого, Брон. Вайдовского, Конр. Тржетржевіньского, Вол. Реміна, Евст. Савчука і Кар. Гаврона інжинїрами а практикантів будівництва: Альфр. Самолика, Вол. Сікорского, Волод. Вільчка, Волод. Голлїнґера, Вик. Тарнавского, Ром. Януша і Вит. Вержбовского ад'юнктами будівництва. — Ц. Намістник іменував в етаті дирекциї поліциї у Львові авскультанта судового Ів. Крикевича і практик. концептового поліциї Мар. Гіртлера де Клеборн конципістами поліциї.

— **Краєва Ради шкільна** перенесла окружних інспекторів шкільних: Бол. Качоровского із Скалата до Сянока, Ник Сташкевича з Родок до Коломиї, О Омел. Абрисовского з Надвірної до Косова, Ев. Мандичевского з Камінки струм. до Надвірної, Ант. Левандовского з Косова до Перемишля, Тад. Точиского з Долини до Сокаля; — іменувала заступниками учителів в середних школах між иншими: о. Василя Бабина в реальній школї в Станиславові: Івана Кочвару в рускій гімназиї в Перемишли; в учительских семинарах: Тадея Евстахевича в уч. сем. в Станиславові; Стан. Дуду в уч. сем. в Чорткові: Миколу Ситницкого в уч. семин. в Руднику.

— **Іспити кваліфікацийні** для учителів (льки) шкіл народних перед комісиєю іспитовою в Бережанах розпічнуть ся в осіннім речинци 1911 р. дня 14 падолиста. Поданя о припущене до іспиту треба вносити на руки дирекциї женьскої семинариї учительскої в Бережанах. Речинець внесеня подань до дня 7 падолиста с. р.

— **Огні.** На присілку Грушка велика ад Батятичі жовківского повіта згоріло сими днями 6 загород селяньских разом з будинками господарскими і всїма запасами збіжа. Шкода виносить около 12 000 К, а була обезпечена лиш на 6800 К. Займило ся в наслідок лихої будови комина в однім із спалених будинків.

— **Дрібні вісти.** Найвисший трибунал відкинув жалобу неважности внесену оборонцями руских академиків обжалованих о напад на університет і затвердив вирок в цілій єго змісті. Вирок той насліів вже з Відня до суду карного. — З Нового Санча втік сими днями до Америки тамошний великий підприємець, Хаїм Гнївіш, полишивши около 100 000 кор. довгів. Але з якою сумою втік до Америки сего не знати. — В Коломиї відобрав собі жите через повішене на поді хати, де мешкають родичі самоубийника, Хаїм Айдельгайт, рядовий 14 п. драґонів, син водоноса, котрий ледви що кілька днїв служив при войску. — В сьвіт за очи вибрала ся Мария Віликівна, донька богатого господаря з Холоєва, як кажуть, неаби яка красавичка а щоби було з чим їхати, забрала батькови 5400 К. Кажуть, що тота красавичка знайшла собі якогось товариша подорожі.

— **З судової салі.** Розправа против Тимотея Мухнїя, возьного зелїзничого, обжалованого о то, що викрадав гроші з каси перевозової фірми Ляйнкавф, закінчила ся тим, що суд засудив Махнїя на 3 місяці арешту. Пошкодовану фірму з претенсиєю звиш 2000 К відослано на дорогу цивільного права. Засуджений має дім на Левандівці. — Вчера мала відбути ся перед судом присяжних розправа против Стан. Красноїда, котрий в лїтї в шинку при ул. Льва Саніги зранив в бійці на смерть свого тов риша забави Гуменецкого, а зранив тяжко другого участника забави, Юрочка. Позаяк оборона вказувала на то, що у Красноїда в голові не всї дома, то єго піддано лікарскій обсервациї і розправу відрочено.

— **З просьвітного руху на Україні.** Що просьвітна робота серед широких мас народу в Росиї єсть дуже слаба, се не дивниця, бо росийске чиновництво рішучо тому противне. Дивувати ся лиш треба, що то чиновництво якось ще доси не розігнало катеринославеку „Просьвіту". Може й тому, що она доси проявляла дуже слабе жите і не змогла ще звернути на себе уваги росийских чорносотенців. Дня 5 с. м. відбули ся збори тої „Просьвіти", а із звіту відчитаного на зборах, показує ся, що вся еї діяльність обмежала ся до сего, що відправлено лише панахиди по Б. Грінченкови, Шевченкови та Кропивницкому, та що вела продажу книжок; за рік продано за 300 карб. книжок.

З еї філїй виявляли дещо живійшу діяльність мануйлівска та енакієвска філїя; ся

нїм, аж доки не побачив тебе. Тепер аж став він уважнїйший. На другий день прийшов знов і купив у тебе малу червону книжочку, в котрій були описані всї двацять пять каплиці церкви і всї еї сьвятости. Але він побачив одну мов сьвяту з пречудними очима і прехорошим волосем і — —

— Нї, нї Льойд — шепнула дївчина.

— Чому нї? Атже ти зовсїм не знаєш, о котрій сьвятій я говорю. То була моя сьвята: Моя „дорога дївчина з сьвічками". Она мала найкрасші в сьвіті руки і вишивала цїлий день при своїм столику кусник материї золотом — що мимоходом сказавши було дуже нездорово для еї очий.

— Ах нї — зітхнула Алїсия.

— Є богато чудес в церкві Нотр Дам — говорив дальше жартуючи — але найбільше чудо є то, в який спосіб та сьвята з тими очима, з тим волосем і руками дістала ся там до його столика. Нїхто не міг того пояснити і тому той молодий чоловік у футрі приходив там кождого дня, аби спробовати, чи не міг би того відкрити. Лише дуже скоро прийшов без свого футра.

— Серед найбільшої студени — додала з докором.

— Того дня був він в розпуці, що? І ціле жите надоїло єму. Єго гроші пійшли з вітрами, футро заставлене, перед собою бачив пропасть а за собою цїлий рік проклятого дурного житя! Даруй, але такий мій погляд о річи. Отже він прийшов одного дня сюди і — увійшов там, де ти при своїм столику сиділа, ти солодка, мала зірочко.

— Нї, нї — відповіла Алїсиє — нїяка зірочка, лиш бідна дївчина, що побачила, який ти був нещасливий — і жалувала тебе.

Їх очи стріли ся і на хвилю було зовсїм тихо. Відтак почав Льойд непевним голосом:

— На всякий спосіб була ти для мене добра і мене то зворушило. Я розповів тобі богато дечого і коли відходив видавав ся сам собі чимсь більше як мужчиною. Я сказав до себе: „Льойд Кітредж, коли ти що вартаєш, то вирвеш з своєї душі до нащадку те, що обудило в тобі правдиве пекло і розпічнеш жите ще раз від початку, але сим разом порядне". І я то зробив. Ти не знаєш всього, але можеш менї вірити, що від того часу я честно трудив ся. Я зробив ся приличний, працював, а всьо то робив — задля тебе.

Єго голос дрожав тепер від зворушеня; він вхопив еї руку і протягнув еї до себе, так що она почула єго теплий віддих на своїм лици.

— Всьо задля тебе! Ти чей то знаєш, Алїсиє, правда, знаєш?

Яка хвиля для дївчини, котрої серце дрожало з любови і нїжности. Він любив еї! Ах, він любив еї! Мимо того она відтягнула поволи свою руку і присилувала ся сказати:

— Того не повинен ти робити!

Він поглянув на неї здивований і відозвав ся відтак живо:

— Чому нї?

— Бо я нїколи не можу стати тим, чим ти хотїв би — відповіла зі спущеними очима.

— Я хотїв би тебе взяти за жінку?

— Так, я знаю.

— І ти — ти не хочеш?

Хвилю вагувала ся. Відтак кивнула поволи головою, немов би потверджувала свій засуд смерти.

— Алїсиє — скрикнув він — поглянь менї в очи! Ти так справдї не думаєш. Скажи, що то неправда!

Она відважно підвела очи і поглянула на него.

— То правда, Льойд; нїколи не можу стати твоєю жінкою.

— Але чому? Чому?

— Я — я не можу тобі того сказати — шепнула.

Він хотїв щось гнївно відповісти, але побачивши еї засумоване личко, здержав ся і спитав лагідно:

— Чи є то що такого, що ти знаєш про мене?

— О нї, нї! — скрикнула.

— Ти віриш менї і глядиш на мене своїми пречудними очима, немов би ти любила мене.

— Я люблю тебе.

— Любиш мене і відпихаєш? — спитав з огірченем. — Чиж ти лиш грала ся моїм серцем?

— О Льойд, ти чей так не думаєш — не можеш так думати! — сказала тихо з сльозами в очах.

На вид тих очий не міг він бути супротив неї твердим.

— Солодка дитинко — сказав нїжно — нїколи зле не подумаю о тобі, нїколи. Не жадаю навіть чути причини; але позволь менї хоч надїяти ся! Скажи менї, що ти може пізнїйше станеш моєю любою жіночкою — за шість місяців, або нехай буде й за рік. Аби лиш я мав щось, для чого міг би я жити і працювати! Я буду терпеливий. Правда, то чей можеш менї обіцяти?

(Дальше буде).

послідна уладжувала дуже часто театральні вистави.

Фінансовий стан катеринославскої „Просьвіти“ також не такий сьвітлий. По сплаченю важнійших видатків лишило ся в касі несповна 100 карбованців. Для піднесеня діяльности і значіня „Просьвіти“ рішено уладити кобзарский концерт з лекциєю про кобзарів проф. Д. Еварницкого, підготовляти ся заздалегідь до Шевченкового концерта та уладжувати в самім місті виклади з українознавства. В дальшім ході нарад ухвалено подбати про основане нових філій „Просьвіти“ в селі Перещепиній і Дівеці. Тому, що члени старої ради зрекли ся своїх обовязків, які виконували від трох літ, а дехто і більше, збори вибрали нову раду, до котрої війшли: Т. Сулима-Бичихина, Е. Гаркавцева, Д. Дорошенко, Денисенко, В. Литвиньский, М. Нечипоренко, В. Павловский, Ю. Павловский, проф. М. Рогович, П. Сіренко, Н. Щоголева, М. Хрінникова. Членами ради назначено: Ганну Куліченкову, О. Кривинюкову і М. Кузьменка. До ревізийної комісиї вибрано Ів. Трубу і п. Курача. Більшість членів нової ради люди нові та трудящі, тож є надія, що з новими членами війде в катеринославску „Просьвіту“ нова діяльність і нове житє.

— **Крадежі.** Катерина Маруняк, жінка міского стражника, замешкала при ул. Снопківскій ч. 28, дала знати на поліцию, що в часі хвилевої неприсутности вкрадено їй із замкненого куфра 300 кор. в банкотах. Підозріну о ту крадіж арештовано замешкалу в тім самім домі Анну Механівну, у котрої гроший що правда не знайдено, але заквестіоновано значнійшу скількість постелі, серветок, обрусів і то з найріжнороднійшими знаками; дальше золоту шпильку, 2 коци і 2 капи. Звідки Механівна прийшла до тих річий, не уміла подати і для того еї арештовано. — З пода при ул. Городецкій ч. 18 вкрадено аґентови торговельному Мих. Герштальови 2 зимові хустки і ґардеробу вартости 50 кор. — До мешканя пекаря Арона Вірта при площи Краківскій, добув ся якийсь злодій і забрав звідтам пальто, верхник, ґардеробу і біле 245 кор. — Сімхе Бродский набравши на кредит всіляких товарів втік до Америки. Жінку єго, котра також за ним вибирала ся, придержано і відобрано часть товарів забраних від купця Баса вартости около 300 кор. — До мешканя о. Бачиньского в Тернополи добули ся не висліджені доси злодії і забрали більшу часть біля, одягів, трохи дорогоцінної знадоби і біжутерий та наробили шкоди на звиш 3.000 кор. Злодії втекли мабуть до Львова, щоби тут продати крадені річи. — На головнім двірци у Львові вкрадено Бернардови Дінерови з воза стоячого коло маґазину зелізничого паку з металевими і склянними виробами. — Служниця без служби, Настя Мазур, увійшла оногди до каменицї в Ринку під ч. 11 і з ґанку II. поверха вкрала поставлені там дві подушки, вартости 60 кор., належачі до шапочника Сал. Айншлаґа, а сховавши їх під хустку хотіла втечи. — Із спедиційного воза фірми Каро і Елінек вкрадено оногди по полудни постав сукна вартости 100 кор.

— **Нещасливі пригоди.** Страшна пригода стала ся вчера вечером около 10 год. па ул. Городецкій. З двірця до міста над'їхав віз трамвайний ч. 129 під проводом моторового Йосифа Цапа і кондуктора Йосифа Хмеляржа. В хвили коли віз доїзджав до касарні Фердинанда, моторовий добачив, що в поперек улиці переходить якась женщина. Видячи небезпечність, моторовий хотів здержати віз і жив до того обох гальм. Однак то вже мало що помогло, бо віз знаходив ся на похилій площі і мимо загальмованя покотив ся ще кілька метрів дальше, перевернув ту жінку а колеса перейшли їй по обох ногах і майже відорвали. Коли єї підоймили она давала ще лиш слабі ознаки житя. Завізвана поготівля ратункова забрала єї і мала відставити до шпиталю, але нещаслива вже в дорозі померла. Хто она була і як називала ся, доси не знати. Була то женщина літ може сорок, білява, в міскім одіню і походила мабуть з кругів робітничих. Тіло відставлено до інститута судової медицини.

Господарство, промисл і торговля

— **Дводневний огородничо-садівничий пасічничий курс в Комарні** уладжує комарняньска Філія Тов. „Сільский Господар“ дня 24. і 25. жовтня с. р. при участи інспектора огородництва і садівництва центрального Видїлу п. Кучери зі слідуючим порядком: в дни 24. жовтня 1911 р. в сали Тов. задаткового о год. 10 рано отворене курсу головою Філії, виклад п. Кучери про огородництво і садівництво і спілку для збуту овочів, виклад п. Пеленьского про плеканє корчів овочевих, про вибір вин овочевих. По полудни в шкілцї овочевій Комарні а евентуально на Розлуці демонстрацийний виклад п. Кучери про садженє і пересаджуванє дерев овочевих і тихже плеканє. Дня 25-го жовтня 1911 р. на Розлуці в пасіці п. Пеленьского про пасічництво, виклад про вироб вин овочевих і оглядане робітні вин овочевих п. Пеленьского. По полудни тогож дня в сали Тов. задаткового в Комарні о год. 2-ій загальні збори Філії Кр. Тов. „Сільский Господар“ в Комарні зі слідуючим порядком дневним: 1) отворене зборів і вибір президиї; 2) справозданє уступаючого Видїлу; 3) впис членів; 4) вибір нового Видїлу; 5) внеcеня членів: 6) реферат про спілки для збуту худоби; 7) розданє даром премій поміж Кружки і членів Тов. Філія Сільского Господаря в Комарні просить всїх членів Тов. о численну участь в курсї і в тих зборах.

— **Надзвичайні Загальні Збори** „Повітової господарско-торговельної Спілки“, стов. зар. з обм. порукою в Бучачи — відбудуть ся дня 2. падолиста о год. 10 перед пол. в Бучачи, в сали „Сокола“ (дім Вс. оо. Василиян). Дневний порядок: 1. Відчитане протоколу з послідних Загальних Зборів. 2. Звіт Управи. 3. Затвердженє вибору 1 члена Управи. 4. Внесеня. — На случай браку комплету відбудуть ся Надзвичайні Загальні Збори того самого дня о год. 11 перед пол. з тим самим дневним порядком. — За Надзираючу Раду: *о. Д. Нестайко — Лев Балицкий.*

Цїна збіжа у Львові.

дня 20-го жовтня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·—	до	12·20
Жито	9·60	„	9·80
Овес	8·10	„	8 30
Ячмінь пашний	7·70	„	8·20
Ячмінь броварний	8·50	„	10 —
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10 —	„	14·—
Вика	8·50	„	9 25
Бобик	8·—	„	8·25
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90 —
Конюшина біла	95·—	„	110
Конюшина шведска	75·—	„	85·—
Тимотка	70 —	„	75 —

Телеґрами.

Гайду-Бесерменї (Угорщина) 21 жовтня. Замасковані бандити впали в ночи до дому торговельника овочами, Самуїла Анджулю, застрілили єго а сина тяжко зранили а відобравши ключі від каси зрабували.

Загреб 21 жовтня. Департамент санітарний краєвого правительства доносить о 4 случаях холери; два з них закінчили ся смертю.

Менчестер 21 жовтня. Трамвай вискочив із шин а пробивши мур впав в моста. 4 особи погибли а 6 єсть ранених.

Шварцав 21 жовтня. В замку відбулось нині перед полуднем вінчанє Архікн. Кароля Франц Йосифа з княж. Зитою в присутности Цїсаря, короля саского, Архікн. Франца Фердинанда, богато архікнязів і архікнягинь та членів двора. З припорученя папи вінчав папский майордомус Бізлетті в асисті вуйка нареченої професора теольоґії кн. Макса саского.

Оран 21 жовтня. Арештовано віцеконсуля французского Льоґо (Lorgan) з Уджди, капітана митового і француского комісаря за вселякі мальверзациї.

Льондон 21 жовтня. До часописий доносять з Шанґаю, що з Кінкіян наспіла там вість о побіді революціоністів. Всї хіньскі кораблї воєнні уступили а один з них прилучив ся до революціоністів.

Льондон 21 жовтня. З Ганкав доносять під датою 19 с. м.: Революціоністи побідили славно.

Надіслане.

— **Домашна кухня.** (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Цїна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

МІД! МІД!
то здоровле!

Сьвіжий липовий, курацийний, густий, або густо плинна патока „раритас Медоборів“ 5 кільо 8 К 50 с. франко. Корінєвич, ем. учитель, Іванчани.

Інсерати
до
„Народної Часописи“
і Gazet-и Lwowsko-ї
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Не давайте ся обманювати

дешевими, в сути річи лихими товарами. Переконайте ся о доброті наших виробів, а ми впевняємо Вас, що не будете жалувати, коли напишите по величаву збірку взірців, котру ми даром і оплатно Вам сейчас вишлемо. Она обнимає все те, що Ви потребуєте для домового ужитку простирала, сервети, дамасти, шифони і пр. Новости гарних францускиx барханів і фляне́ль, усе в найбогатшім в добрім виборі і найліпшої якости. Реклямова продаж: 6 штук білених простирал „Primissima“ 150/200 en gross K 14, 150/220 K 15·30 1 штука румбурского полотна 20 м K 11·— 1 штука дуже доброго полотна на сорочки 20 м K 18, 30 м останків, сортовані зефіри, бархани і полотна 2—8 м довг. K 18. Взірців останків не посилаєть ся. Тисячі похвальних листів говорять про совістність нашої фірми. Не підходяче до вподоби можна заміняти або зажадати звороту гроший. — Пишіть до нас по взірці.

Ткальня
Братів Крейцар
Добрушка (Чехія).

Михайло Скірка
римар і сїдельник
у Відни III. Ренвеґ ч. 38

поручає
богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до одорожи, ручні куферки, уляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.